

Petre Fluierașu

VALIZA CU BANI E A MEA SAU CUM ȘI DEMOCRAȚIA GREȘEȘTE!

„Un om real nu poate fi respectat. Cum l-ar putea respecta societatea? Ea l-a crucificat pe Iisus, l-a omorât cu pietre pe Buddha, l-a otrăvit pe Socrate.”

Osho – Cartea despre Tao

Astăzi oamenii au nevoie de hârtii, de aprobări, de implorări, pentru a se bucura de cele mai elementare drepturi, de însăși natura lor. Evoluția societății a adus cu sine o complicare a existenței, o transformare a lumii într-un uriaș aparat birocratic în mijlocul căruia poți acționa doar urmând tipare bine definite.

Unul dintre drepturile esențiale ale ființei umane este să beneficiezi de roadele propriilor eforturi. Dacă acumulezi bani pe căi legale, este dreptul tău natural să îi folosești așa cum crezi de cuvință. Este practic imposibil astăzi să donezi sume mari de bani, să ajuți statul, să îi ajuți pe cei din jurul tău. Pentru că ai nevoie de explicații, pentru că societatea modernă nu acceptă cea mai normală și evidentă motivație: voința.

Nu respectăm legea pentru că ea există, o respectăm pentru că așa vrem noi. Nu omorăm oameni, nu oferim mită, nu pornim războaie, nu discriminăm, doar pentru că așa vrem noi. Omul este liber, iar fiecare acțiune a sa depinde exclusiv de voință. Nimeni nu te poate opri să lovești, să distrugi, să ucizi. Oamenii secolului 21 trebuie să accepte că nu prin edicte morale sau legale se schimbă mentalitățile.

Este inacceptabil ca astăzi flagrantul să fie intuit, presupus. Pe drumul către casa dealerului de droguri, consumatorul se poate răzgândi, este dreptul fiecăruia dintre noi să zică astăzi ceva și mâine altceva. Nu poți condamna inconstanța, pentru că este o caracteristică naturală specifică ființelor vii. Viața este o înșiruire de paradoxuri, iar asta este principalul motiv pentru care trebuie să zâmbim. Datoria procurorului este să aștepte momentul în care cei doi își strâng mâna după încheierea tranzacției. Abia atunci poți acuza, abia în fața evidenței cuvintele tale au valoare.

Ne îndreptăm spre o realitate a urmărilor, spre o lume în care proprii mei bani, ținuți în portbagajul mașinii, înseamnă o infracțiune. Ne îndreptăm spre o lume în care telefoanele sunt ascultate, spre o lume în care oamenii sunt încurajați să acționeze în spatele cortinei.

Trăim printre iluzii, la care trebuie să renunțăm pentru a putea progresa. Oamenii vor încerca să înșele, este datoria lor să facă asta. Războiul este natural, pacea o simplă convenție. Iar datoria sistemului este să îi prindă pe care încalcă legea păstrându-și statutul minimal.

Controlul statului asupra vieții cetățenilor nu poate fi justificat prin nevoia de siguranță. Individul este singurul lucru care contează într-o societate, iar fiecare dintre noi trebuie să-și poarte singur de grijă. Vremea eleganței s-a terminat demult, pentru că eleganța reușește foarte rar să aducă succesul.

Să încercăm pentru câteva momente să fim noi înșine. Ne temem de ceea ce se ascunde acolo? Opinia publică se arată șocată de cei care afirmă cu tărie că fac doar ce vor ei să facă, pentru că opinia publică a uitat de mult de asta. Am uitat că noi suntem de fapt Dumnezeu, am uitat că noi putem decide. Există consecințe, pe care s-ar putea să nu reușim să le evităm. Dar, la capătul drumului, vom descoperi că în valiza cu bani se ascunde sufletul nostru.

